

ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

Έτησια Δρ. 20 Έξάμηνος 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

№ 205 2ον

Έτη Μηθύμνη Τετάρτη τῆ 2 Αὐγούστου 1920

Δελφ. 127

ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΤΡΟΠΑΙΑ ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ

Ο ἐν Αθήναις ἀναποκρίτης τοῦ «Χρόνου» κ. Βελλιά εἰς μακρὰν ἀναπόκριτον τὸν ἀναφερομένην εἰς τὰ πρόσφατα πολεμικὰ γεγονότα ὑπομνήκει ἐν ἀρχῇ τοὺς διαταγμοὺς καὶ τοὺς φόβους τοὺς ὁποίους ἐπικαίλεσεν εἰς τὴν Ἐθρώπην ἢ πρόταξιν τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Προδουρικὸν ἔργον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐλευθερίαν δράσεως κατὰ τὸν Κεραλικὸν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν. Σήμερον λέγει ὁ κ. Βελλιά ὅτι ἐπέλειψαν. Ο Γάλλος ἀναποκρίτης κἀμνει τὸν ἀπολογισμὸν «τῶν θυμαστῶν Ἑλληνικῶν τροπαίων» καὶ ἐπιθέτει τὸ σύνολον τῶν ἐπιχειρήσεων μὲ ἐκφράσεις ἀκριβοῦς ἐγκωμιστικαί. Οἱ Μουσουλμανικοὶ πληθυσμοὶ λέγει τῶν νεοκαταληφθέντων ἐδαφῶν δὲν ἐξέφρασαν κανὲν παράπονον κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατηγικόν οὔτε ἔλαβον χάριν καμμία εὐχρητικὴν ἐκδηλωσάν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς ἢ ὅποια ἐπέδειξε πνεῦμα πολιτικῶν δικαιοσύνης.

ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ Ζήτημα ΜΕΡΙΚΗΣ ἢ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Πληροφορίαι ἐκ ἐπισήμου πηγῆς ἀγγέλουσι ὅτι καὶ ἂν ἀκούη θὰ ἐξολοθῶνται οἱ ἐθνοπροφάται κατὰ τῶν Τουρκαν ἔθνοπροφάνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ζήτημα Ἑλληνικῆς ἐπιστρατεύσεως, γενικῆς ἢ μερικῆς, Δὲν ὑφίσταται. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέφυγε καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τὸν ἐπιχειρήσαντα νὰ καλέσῃ καὶ νέας ἐφεδρικές κλάσεις πρὸς καταπολέμησιν τῶν Κεραλικῶν. Ἐντούτοις αἱ διατεθείσαι εἰς τὸν ἀγῶνα δυνάμεις ὑπῆρξαν ἐπιπλεονεκτήσασαι καὶ εἰνε ἐπαρξέστερα τόσα μάλιστα κατὰ τὴν εἰρηνηκὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν οἰδοῦμεθα οἱ Βουλγαροί.

20 000 ΚΕΜΑΛΙΚΟΙ ΣΤΡΑΤΟΥ ΣΥΝΕΚΕΝΤΡΩΘΗΣΑΝ Εἰς ἈΣΙΑΝ

Ἐν συνεχείᾳ πληροφοριῶν αἱ συγκεντρωθεῖσαι Νεαὶ Δυνάμεις τοῦ Κεμάλ ἀπέναντι τοῦ μετώπου μὲς ἐν Κιλικίας καὶ Ἀρμενίας ἀνέχονται εἰς Εἰκοσι Χιλιάδας ἀνδρας περίοι. Πάντως ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἶνε ὑπερωκετός διὰ τὴν δόξιν τῶν τελεωτικῶν πύρηναι εἰς τοὺς Κεραλικούς, τοὺς ὁποίους

ὅσα κατωδιώξῃ διὰν ἐπιστῆ ἡσυχίᾳ Καὶ Πέραν Ἀσσίαν τῆς Ἀγκύρας.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ

Ἀν καὶ σωματάλαγμα καὶ γὰρ στὴν χορείαν τῶν διαβόλων ὑπὸ τὴν μορφήν ἐχθρῶν ἐν τοῖσι δὲν ἔφυγε ὡς σήμερον νὰ σὲ γνωρίσω σὲ κανένα σαλόνι τοῦ κύκλου μας πρῶτα τὸ ὅποιο ἀποδύκναι δὲν εἶσαι ἐκ τῶν ἐπισήμων τῆς κτῆρας· μὲς ἐκείναις ἂν ἐφρβήθης μή τω· πιάσασιν καμεις ἀπὸ ἀριστοκρατίδα ἢ δὲν βροχῆς κατὰλλο τὸν χαρακτήρα μας καὶ μὲς ἀποφύγῃς. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν πού εἶδα σὲ ἡχονογράφημα σου στὴ Μήθύμνη τὴν ἴδιαν σου περὶ γυναικῶν μυαλῶν μετεμορφώθη εἰς γυναικὰ καὶ εἰσεχώρησι φυσικὰ σὲ πολλὰ ἀνθρώπινα σαλόνια γὰρ νὰ δῶ τί ἐνεπίσταν ἔκαμε στὸ γυναικίον κόσμῳ. Οἱ αἰοιοι τὴν θηλικὰ ἔπαινετοῖαν ἐνεπίσταν σου καὶ μὲ πικραλέαν νὰ σου ἀσπῆσαι νὰ μὴ ζήτησῃς τὸν λόγον ἀπὸ τὸν θῆον ὁ ὁποῖος ὀριεμένος θὰ γέλοισι μὲ τὴν ὀρλεανιστον, ὅσοι σήμα γὰρ ἀλγυνικῆς ἔχουν ἀποδείξει ὅτι, ὅτι μόνον δὲν εἶνε ἐπιπλεονεκτήσαν τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὴν μυαλὰ ἐλάττωσι καὶ ἔως καὶ ἐν ἀνδρῶν εἰς πολλὰς περιπτώσεις.

Σήμερον βλέπεις γυναικῆς γυναικῶν, βολυτάς διηγετήρας καὶ ἐν γένει τὰς αἰετὰς ἐπαγγελίαις καὶ ἀξιομῆται οὐνομήτορες βροχῶν διὰ τὰ ὁποῖα μεχρῶς δοχῆται εἶναι οἱ ἀνδρες τὸ προσόνον Πρῶτον τὸ ὁποῖον δὲν θὰ κατῶρθαν νὰ ὑποσέξουν δὲν, ἴδιαι, ἀνδρῶν ἂν τὰ μυαλὰ τὴν ἡραν ὀλίγητερα. Ἐνν μόνον δὲν μπόρουν νὰ ἐπιτίθων ἀκόμη ποῖο δὲ αὐτῶν, θὰ φησὶ διὰν τὸ κατῶρουν ὁποῖο θὰ ἀποδείξουν πόσον εἶνε ὀχι μόνον ἐφρβέστερα ἀλλὰ καὶ γενναίτερα καὶ ἀνδρείστερα καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν.

Πῶτος λοιπὸν νὰ σκέψῃς καὶ ὄλας· ἀδικαὶ νὰ κίνῃς τὸν θῆον σου ὁ ὁποῖος πῶς τὸν νὰ σοῦ φεῖγῃ ἀπὸ ἄλλοις σκέψῃς καὶ ἰδέως. Ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν καὶ πάλιν νὰ μὴ κἀμῃς τὸν θῆον νὰ γέλοισι εἰς βάρος σου ὅποιο θὰ σοῦ περῶσι καὶ ἡ στανία Διὰ πάντομος ἐνδεδυμένον ἐξακολουθεῖ τὸν πορῆσαν σου ἐπὶ τὸν βροχὸν τῆς ἀπελιπίστας καὶ ἐκεῖ ἀπὸ κῆτος κέρνει καὶ μερικὰς ψυχρολουσίας. . . . στὴ θάλασσαν αἱ ὁποῖαι φέρουν θανάμια ἀποτελέσματα.

Διχρῶν

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ

Χθές, ἔορτη τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐλάττωσε μὲ ὄλην τὴν ἐπιβαλλομένη μεγαλοχρῆσιν τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ, τὸ ἄριστον καὶ ἡμῶν Σωματιῶν ἡ Γεωργικὸν Σύνδραμον, ἡ Δῆμητρα.

Ἐθὺς μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦτοῦ ἐπίσημον λειτουργίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασίλειου, ὁ κόσμος ἤρξατο νὰ συγκεντρωθῆται εἰς τὸ καφεῖον «Γουνήμα», τὴν πραγμα-

τικὴν αὐτὴν δασιν μὲσα εἰς τὸν κληρικὸν Μανδύαδον, καταλήλας διακομηθέντων ὁποῦ ἡ δὲ τὸν προδουτικῶτατον ἀρχιμουσικὸν μὲς κ. Στέφανον Γούνον ὄρησεν ἐπαυθίον ἐλεγκτὰ τεύματα κατ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς, τῆς ὁποίας ἐναρξὶς ἐγένετο μὲ τὸν Ἑθνικὸν μας Ὑμνον. Ἐθὺς ἀμέσως ὁ ἐπὶ μῆνα τόρῃ φιλοζωνοῦμενος καὶ προσωνύμῳ ἴσως τοκοπαθηθεὶς ἐταθὰ δασοκόμος κ. Κ. Κοριακόπουλος, τὸν ἄριστον διακενὴ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις καὶ ἀποτίωσις εἰς τὸ καθήκον, μὲ εὐφρῶδῆσαν καὶ σαφήνησαν οὐ τὴν τυροθῶσαν, ἐπαφῶνισι τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμετέρας κατὰ τὴν ἑορτήν. Μετ' αὐτῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Σωματιῶν κ. Παραμῆσις, Ἐρωάνου, ὀσβαρῶν, τῶν ἐπιβλητικῶν, ὡς τὸ ἀμέσως ἠηχαρίτησι τὴν προσελθόντα καὶ ἐπέδειξε ζῆλον ἐπί τῶν τοῦ Σουλλόγου συστάσεως συγχορῆσις, ζήτησας αὐτὰ κατὰλλοι μὲσα πρὸς θεαπῆσαν αὐτῶν. Ἐν τῆσι ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Δημ. Γεροντίδης, ἐθέσθησι καλὴν νὰ προσθέσῃ καὶ αὐτὸς ἐκ καθήκοντος ἄλληλα, τούτους δὲ τὸν μόνον διὰ κληρῶν συνοχῆσι, καὶ ἂν ἀμῶν οὐ προσπαθῆσαι ὄλον ἀνεξέμετο, τὸν μὲλον αὐτοῦ, τὸ Σωματιῶν ἡ ἐκτελέσασιν τὸν ὑψηλὸν αὐτῶν προορισμὸν, τὸ ὅτι τὸν ἐυχόμεθα ὀλοφύσῃ, συχαίροντες, τὸ Διαικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ, τὸ διοργανῶσαν τὴν ἐπὶ τῶν ἐπομῶν ἐπισημὴν αὐτῆς ἑορτήν.

Κ. Μαντὰ μῆτρ τῆ 28 Ιουλίου 1920

ΓΑΕΒΕΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΙΑΝΝΗ ΣΤΟ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟ

(Συνεχῆσαι ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΙΘΟΥΝΑ

Ἄν δὲν τὴν ἐνοβαφίκατε τὴν πόλη σας, θὰ ἀχίρα ὡς ἔβη τὴν περιγύρῃ μου.

Σὲ βόρῃ, μὲ γαλοπρῆσις, ἐπιβλητικῶς σὲν πρῶτα, ὀρθοῖται ἀπέναντι ἀρβυλῶς τοῦ Μπαμῆ τῆς Μ. ἀρῆς Ἀσίας ὁ Μῆλβος, μὲ τὰ φιντασμαγορικὰ τὸν κόσμον, δίδοντα, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν ἐπισκέπτη νὰ ἐνοήσῃ τὸς βροχῆται ἐκ μὲ πρῶτευσια. Τὸ Μῆλβιν τὸν ἀρεκτὰ φαρδὶ καὶ γυραφὸν μὲ τὴν ὄρατα τὸν ἀμυθῶν, μὲ κῆναι ἀμέσως νὰ μακαμῶσι τοὺς καὶ ὀκοῦς, ὅσοι ὁποῖοι, δὲν ὑπάρχει ἀμυθῶν, ὅτι θὰ εἶνε ἀνάλογοι πρὸς τὴν ὄμωφρῃ, τὴ μυστικῆν, τὴν ἱστορικῆν τῶν π. τῶν α.

Καὶ πράγματι. Ὁ δρόμος, τὰ σπῆται, τὰ κωσῆματα ἢ ἀγορὰ ἐν γένει, ὄλα μὲ χάρι καὶ μὲ βυθῶν χροισμένα μὲς παρναυσιζοῦναι μὲ πολλὰ ἀνευτηγῆμον καὶ προσδευμένη πρωτευσια. Ὁ κῆναικοι ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὸ ὄρατο κῆναι τῶν, συνδύζοντες, τὴν ἐργασίαν μὲ τὴν δισασῆσῃ, ὅτι εἰσθῆμοι καὶ φαιθῶν, σὲ ἐπίσταν ἐκείνη τὴν ἡμῆρα νὰ γλυπτοῦν καὶ τὴ νύκτα ἀκόμα μὲ μουσικὴ καὶ χοροῦ, καὶ μόνος ὁ Τσακίρδης ἀπὸ τὴν ἡμῆρα μὲ τὰ ἀκίδια τῶν, δὲν ἔσως καιρὸ νὰ χορῆγῃ λιγάτι τὸν Κῆτον, νὰ τὸν κωσῆσῃ καὶ ἔτω.

